ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 13 Ιανουαρίου 1920 Ερμύλου μάρτυρος. Αν. ήλ. ώρ. 7 & 37 Δύσ. 5 & 39

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Έτος Δ'. Αριθ. 998 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεία και Τυπογραφεία: Λεωφόρος Γεωργίου του Α'.

ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΜΑΣ

Α'.

Η αντιπολίτευσις έκαμε την επίσημον εμφάνισίν της εις την πόλιν μας και μάλιστα με τίτλους επί της εθνικής ευγνωμοσύνης, αφού το όργανον αυτής ο «Νέος Κήρυξ» αποτεινόμενος με στόμφον προς τους φιλελευθέρους προκαλεί, λέγων: «Δυνάμεθα, κύριοι, να μετρηθώμεν προς σας εις όλα τα στάδια».

Και επειδή τα πολιτικά κόμματα ασκούσι τον ανταγωνισμόν των επί του προγράμματος της εξωτερικής και εσωτερικής πολιτικής, ημείς ως έχοντες την τιμήν να ανήκωμεν εις το κόμμα των «Φιλελευθέρων», δεν οκνούμεν δημοσία να διακηρύξωμεν τους τίτλους της πολιτικής μας εν αντιπαραβολή προς τους τίτλους των αντιπολιτευομένων.

Και πρώτον ως προς τα εξωτερικά ζητήματα.

Γνωρίζει ο Ελληνικός λαός εις ποίον σημείον ακμής και δόξης και σφρίγους άφηκε την Ελλάδα το κόμμα των «Φιλελευθέρων», όταν παρά πάσαν συνταγματικήν επιταγήν ηναγκάζετο να καταλείπη την αρχήν κατά Σεπτέμβριον του 1915. Ήμεθα τότε πράγματι σεβαστοί εις τους φίλους μας και φοβεροί εις τους εχθρούς μας.

Κατείχομεν προς τοις άλλοις και την Β. Ήπειρον, η οποία διά της συνθήκης της Φλωρεντίας είχε προσκυρωθή εις την Αλβανίαν, συμφώνως δε προς μίαν αγόρευσιν του αρχηγού των Φιλελευθέρων εν τη Βουλή, μόνον κολοσσιαία πολιτικά σφάλματα ηδύναντο να οδηγήσουν εις την απώλειάν της.

Ενθυμείται προσέτι ο Ελληνικός λαός την συγκινητικήν έκκλησιν του κ. Βενιζέλου προς τους αντιπολιτευομένους, ότε παρέδιδεν εις αυτούς την αρχήν:

«Ιδού, έλεγεν, οποίαν παραδίδω υμίν την Ελλάδα. Προσέξατε, μη αποδώσητε αυτήν ελάττω».

Και αι θλιβεραί προβλέψεις του Μεγάλου Αρχηγού δεν εβράδυναν να επαληθεύσουν. Το κατρακύλισμα της Ελλάδος, κατρακύλισμα φρικιαστικόν, ήρχισεν ευθύς ως ο Βενιζέλος απεχώρει της Αρχής. Εχθροί και φίλοι κατελάμβανον τας χώρας μας και διεμοιράζοντο τα ιμάτια της Ελλάδος.

Εν βραχεί διαστήματι χρόνου οι Ιταλοί κατελάμβανον την Β. Ήπειρον, επεξετείνοντο μέχρι Πρεβέζης και απεβιβάζοντο εις την Κέρκυραν με προθέσεις κατακτητικάς. Άμιλλα τότε κατέλαβε τους πάντας, και αυτούς τους πρώην φίλους και προστάτας μας, άμιλλα του να μη υστερήση κανείς εν τη διανομή των Ελληνικών εδαφών με βλέψεις προς το απώτερον μέλλον, εάν μέχρι τέλους εκυβέρνων μωροί και τυφλοί πολιτικοί. Και άλλος μεν απεβιβάζετο εις την Κρήτην και την Λήμνον, άλλος εις την Λέσβον, άλλος εις την Μήλον και άλλος αλλαχού. Μικρού δε δείν να εχάναμεν και την Θεσσαλονίκην, ανακηρυσσομένην πρωτεύουσαν της καταπροδοθείσης Σερβίας.

Τότε συνήφθη και η συνθήκη της Μωρρένης, διά της οποίας η Σμύρνη παρεχωρείτο εις την Ιταλίαν, αποκλειομένης τέλεον της Ελλάδος.

Ήτο επόμενον ότι και οι κληρονομικοί εχθροί του Έθνους δεν θα υστέρουν εν τω αγώνι της καταλήψεως Ελληνικών εδαφών.

Αλλά το αποτροπαιότερον και πρωτάκουστον εν τη εθνική ημών ιστορία γεγονός είνε ότι παρεδόθησαν Ελληνικαί χώραι και φρούρια και προμήθειαι και υλικά πολέμου εις τους Βουλγάρους υπ' αυτών των Κυβερνητών της Ελλάδος, παρεδόθη μάλιστα στρατός Ελληνικός υπό του κόμματος εκείνου, το οποίον σήμερον αποτελεί την αντιπολίτευσιν.

Θλιβερωτέρα και αμαυροτέρα περίοδος δεν απαντάται εις την εθνικήν μας ιστορίαν.

Αυτοί είνε οι τίτλοι, τους οποίους έχει να επιδείξη η αντιπολίτευσις εις την εξωτερικήν πολιτικήν.

Θέλετε τώρα και τους τίτλους των Φιλελευθέρων; Δεν έχετε ή να αντιστρέψητε τους όρους.

Τα αποτελέσματα κείνται προ των οφθαλμών παντός, μη θέλοντος να εθελοτυφλή.

Το Ελληνικόν όνομα επανέκτησε την προτέραν του αίγλην, τα απολεσθέντα εδάφη επανεκτήθησαν, οι Ιταλοί εξεκένωσαν την Ήπειρον και την Κέρκυραν, οι Σύμμαχοι τας νήσους, η Θεσσαλονίκη εσώθη, οι Βούλγαροι και οι Τούρκοι συνετρίβησαν και εταπεινώθησαν υπό την Ελληνικήν λόγχην, η καταπροδοθείσα Ανατολική Μακεδονία επανήλθεν εις τας μητρικάς αγκάλας, υπερέβημεν τον Νέστον, υψώσαμεν την κυανόλευκον εις την Σμύρνην και ετοιμαζόμεθα να πηδήσωμεν εις τα Δωδεκάνησα, να καταλάβωμεν την Β. Ήπειρον, να οδεύσωμεν προς την Θράκην, να ακουμβήσωμεν εις τον Εύξεινον, να καταστήσωμεν το Αιγαίον Ελληνικήν λίμνην.

Και επί πάσι τούτοις συμπαρεδρεύομεν εις το Συνέδριον της Ειρήνης μετά των νικητών και υπαγορεύομεν τους όρους της ειρήνης εις τους εχθρούς μας.

Σπανίως η Ελλάς έφθασε εις τοιούτον σημείον δόξης και μεγαλείου.

Και διά τούτο ο γίγας της Ελληνικής φυλής, και αρχηγός των Φιλελευθέρων απαντών εις τας ευχάς της Ελληνικής παροικίας των Παρισίων επί τη πρώτη του έτους εν πλήρει συναισθήσει της σημερινής περιόπτου θέσεως της Ελλάδος εδήλωσεν ότι «δεν πρέπει πλέον να ευχώμεθα, όπως φανώμεν αντάξιοι των μεγάλων προγόνων μας, διότι δυνάμεθα μεθ' υπερηφανείας να είπωμεν σήμερον ότι είμεθα αντάξιοι των προγόνων μας εκείνων».

Και προσέθηκεν. Έχομεν πλέον την βεβαιότητα ότι η πατρίς μας θα αποβή μεγάλη και ένδοξος.

Ιδού η εικών των δύο περιόδων, της πρώτης, καθ' ην εκυβέρνων την Ελλάδα οι αποτελούντες την αντιπολίτευσιν, και της ετέρας των Φιλελευθέρων.

Ο Λεσβιακός λαός, ο οποίος υπήρξεν μέγας συντελεστής της πολιτικής, η οποία ωδήγησε την Ελλάδα εις την σημερινήν δόξαν, δύναται να είνε υπερήφανος και να σεμνύνεται διά το εθνικόν μεγαλούργημά του.

Θίγουσι δε το αίσθημα της δικαίας υπερηφανείας του ταύτης εκείνοι, οι οποίοι τολμούν να παρουσιάζωνται σήμερον επικριταί της θριαμβευσάσης πολιτικής του, υπέρ της οποίας ηγωνίσθη και επολέμησε και έχυσε το τίμιον αίμά του.

Οι αντιπολιτευόμενοι έπρεπε να κρύπτωνται εξ αισχύνης και να μη παίζωσι με την ευθικτον εθνικήν ψυχήν του Λεσβιακού λαού, αποτολμώντες να αντιτάσσωσιν εις την εθνοσωτήριαν πολιτικήν εκείνου την εθνοκτόνον ιδιοτελή των πολιτικήν, η οποία ασκηθείσα από τον Οκτώβριον του 1915 μέχρι του Ιουλίου του 1917 ωδήγησε την Ελλάδα εις τον διαμελισμόν, εις την ατίμωσιν, την περιφρόνησιν, τον εξευτελισμόν, την πλήρη εξουθένωσιν.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΕΝ ΒΑΛΤΙΚΗ

Ο εν Βερολίνω ανταποκριτής της «Τριμπούνας του Σικάγου» τηλεγραφεί:

Μέλος της Διασυμμαχικής Αποστολής, εις ην ανετέθη η επίβλεψις επί της εκκενώσεως των επαρχιών της Βαλτικής υπό των στρατευμάτων του φον ντερ Γκόλτς, υπέβαλε την ακόλουθον έκθεσιν:

«Εψεύδοντο διαρκώς απέναντί μας. Εις πάσαν ευκαιρίαν απεπειράθησαν να μας απατήσουν. Έρριψαν χειροβομβίδας κατά των αμαξών και βαγονίων μας, ηχμαλώτισαν τους άνδρας με τα όπλα και τας λόγχας των εις τινας μάλιστα περιστάσεις τους εφόνευσαν βαναυσότερον.»

Η Διασυμμαχική Αποστολή περατώσασα την εντολήν της ευρίσκεται ήδη καθ' οδόν επιστρέφουσα εις Παρισίους.

Κατά πληροφορίας τινών εκ των μελών αυτής, φαίνεται ότι οι Γερμανοί αξιωματικοί ήσαν ανίκανοι ν' ασκήσουν επιβολήν επί των στρατιωτών, οίτινες περιεφρόνουν αποκαλύπτως τας διαταγάς της Κυβερνήσεώς των, και απεσύροντο εκ της Βαλτικής καθ' όν τρόπον ήθελον εις αυτούς.

Πιστεύεται ότι ο ναύαρχος Χόπμαν και ο στρατηγός Έμπεσχαρτ, οίτινες συνώδευον τον στρατηγόν Νιέσσελ, ως αντιπρόσωποι της Γερμανίας, ήσαν ειλικρινείς εις τας προσπαθείας των όπως πραγματοποιηθή το ταχύτερον και εν τάξει και πειθαρχία η εκκένωσις, όλοι όμως οι λοιποί αξιωματικοί και αρχαί της Ανατολικής Πρωσσίας επέδειξαν απέναντι της συμμαχικής αποστολής διαγωγήν σχεδόν ανάλογον προς εκείνην ην οι Γερμανοί επέδειξαν εις Βέλγιον και αλλαχού κατά την διάρκειαν του πολέμου.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ο εν Βουκουρεστίω ανταποκριτής της «Εφημερίδος της Γενεύης» τηλεγραφεί:

«Η Ρουμανική Βουλή διέκοψε τας εργασίας της διά τρεις εβδομάδας. Εις μίαν των τελευταίων αυτής συνεδριάσεων εψήφισεν ειδικόν νόμον περί προσαρτήσεως των νέων επαρχιών εις την Ρουμανίαν. Η Βουλή ήκουσε μετά θρησκευτικής σιγής την ανάγνωσιν του κειμένου του νόμου του υποβληθέντος υπό της Κυβερνήσεως. Ο νόμος εψηφίσθη διά παμψηφίας. Οι Ούγγροι, Γερμανοί, Βούλγαροι, Ουκρανοί και Ιουδαίοι βουλευταί συμμετέσχον άνευ εξαιρέσεως εις την ψηφοφορίαν ταύτην.

Κατά την επανάληψιν των εργασιών, η Κυβέρνησις θα υποβάλη εις την Βουλήν νομοσχέδιον περί αναθεωρήσεως του Συντάγματος ως και πολλά οικονομολογικά νομοσχέδια αποσκοπούντα την παγίωσιν των οικονομικών της χώρας. Πιστεύεται ότι το φιλελεύθερον κόμμα θα παράσχη την υποστήριξίν του εις τα σχέδια ταύτα.

Αλλ' αν ο πολιτικός ορίζων αρχίζει να διαφωτίζεται, η οικονομική κατάστασις της χώρας διατηρεί όλην την σοβαρότητά της. Η ανεπάρκεια των μέσων της μεταφοράς, η έλλειψις κτηνών, και των αγροτικών μηχανών καθιστά το έργον της Κυβερνήσεως Βαϊντα, διά την ανόρθωσιν της χώρας εξαιρετικώς δυσχερές.

Η χώρα είχεν ελπίσει ότι μετά την υπογραφήν της συνθήκης του Σαιν-Ζερμαίν μεγάλαι πιστώσεις θα εδίδοντο εις την Ρουμανίαν όπως της επιτρέψουν να προμηθευθή μηχανήματα και βιομηχανικά είδη εκ των οποίων έχει τελείως απογυμνωθή.

Παρήλθε μην εν τούτοις αφ' ότου η Ρουμανία υπέγραψε και η κακή οικονομική κατάστασις δεν υπέστη μεταβολάς.

Η ζωή καθίσταται οσημέραι δυσκολωτέρα. Ο αριθμός των αλληλοστοιχιών ελαττούται διαρκώς. Οι αγροί δεν καλλιεργούνται σχεδόν. Αι τιμαί αυξάνουν καθημερινώς και η Ρουμανική επικαταλλαγή ευρίσκεται εν διαρκεί καταπτώσει.

Η κατάστασις αυτή δεν δύναται να εξακολουθήση επ' άπειρον. Ο κ. Βαϊντα θα επιχειρήση ταξείδιον εις Παρισίους όπως εκθέση την επισφαλή κατάστασιν της χώρας και καταδείξη την ανάγκην της ενισχύσεως της Ρουμανίας ιδίως μετά τας καταστρεπτικάς ήττας του Ντενίκιν και Κολτσάκ, πράγμα όπερ θα καταστήση τον Μπολσεβικισμόν έτι μάλλον επιθετικόν και θα εξαναγκάση την Ρουμανίαν να συγκεντρώση τας προσπαθείας προς τον Δνείστερον όπως συγκρατήση άπαξ τον Μπολσεβικικόν πλήμμυραν ήτις απειλεί την Ευρώπην.

Η ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ ΚΑΙ Η ΘΡΑΚΗ

Ο εν Παρισίοις ανταποκριτής των «Ημερησίων Νέων» γράφει περί της θέσεως του Τουρκικού προβλήματος τα εξής:

— «Αν και συμφωνία επετεύχθη ήδη επί του Ιταλικού προβλήματος, απομένει ειτέτι εις ακέραιον εκκρεμές το ζήτημα της διευθετήσεως του Τουρκικού. Και εδώ είνε πιθανή συμφωνία επί των αντιμαχομένων απόψεων των Γάλλων και Βρεττανών πολιτικών ανδρών. Οι Γάλλοι θέλουν να διατηρήσουν τον Σουλτάνον ως τον Χαλίφην της Τουρκίας με πολιτικήν εξουσίαν εν Κων)πόλει. Οι Άγγλοι θέλουν να μεταφέρουν την έδραν της Τουρκικής κυριαρχίας εν Μικρά Ασία. Ο Λόρδος Μπράϊς πολιτικός ανήρ ανήκων εις τας τάξεις του φιλελευθέρου κόμματος, υποστηρίζει την δευτέραν ταύτην άποψιν, ισχυριζόμενος ότι η Κων)πολις δεν είνε ιερά Μωαμεθανική πόλις.

Και ειδικώτερον δύναταί τις ειπείν ότι υπάρχει είδος ομοφωνίας της κοινής συμμαχικής γνώμης, ότι τα Δαρδανέλλια δέον να απαλλαγούν της Τουρκικής εξουσίας και να διεθνοποιηθούν. Η Βρεττανική πρότασις υποστηρίζει ότι δέον να αφαιρεθή από της Τουρκικής εξουσίας και η όλη εδαφική έκτασις η από της γραμμής Αίνου—Μηδείας, δηλονότι όλα τα εδάφη τα περιλαμβανόμενα από του Έβρου προς τα βορειοδυτικά και μέχρι των στενών του Βοσπόρου προς ανατολάς. Οι Γάλλοι θα συμφωνήσουν ίσως όπως η τύχη των εδαφών τούτων αποτελέση το αντικείμενον ιδιαιτέρων διαπραγματεύσεων. Η Βρεττανική πρότασις, εν λεπτομερείαις συνίσταται εις το ότι τα εδάφη ταύτα δέον να διοικηθούν εκ κοινού υπό της Γαλλίας, Μεγάλης Βρεττανίας και Ιταλίας υπό την γενικήν επίβλεψιν της Κοινωνίας των Εθνών.

Μία ουχί απίθανος συνεννόησις θα είνε και η διατήρησις του Χαλιφάτου εν Κων)πόλει ως είδους Μωαμεθανικού Βατικανού, μεταφερομένης της έδρας της πολιτικής εξουσίας του Σουλτάνου εν Προύση ή και πιθανόν εν Ικονίω. Η Αγία Σοφία εν Κων)πόλει θα παραμείνη τότε ως μωαμεθανικόν τέμενος, μη θιγομένου του θρησκευτικού αισθήματος των Μωαμεθανών, όπερ αποδίδει εξαιρετικήν αγιότητα εις το τέμενος τούτο.

Η Τουρκική Αυτοκρατορία θα αφαιρεθή ούτω εκ της Ασιατικής Τουρκίας εξαιρέσει της Σμύρνης η οποία θα μείνη Ελληνική ως και των ακτών από του κόλπου της Αττάλειας μέχρι της Μυτιλήνης. Όσον αφορά την Συρίαν η Γαλλική ζώνη επιρροής θα άρχεται βορείως της Δαμασκού ενώ η Αγγλική τοιαύτη θα επεκτείνεται εν Παλαιστίνη, Μεσοποταμία και Αιγύπτω. Ο κ. Μπερτελώ, όταν ανέλαβε κατά τον παρελθόντα μήνα εν Λονδίνω συνεζήτησεν ιδίως την τύχην της μεγάλης πετρελαιοφόρου περιοχής περί την Μοσούλ βορείως της Βαγδάτης. Το αρχικόν σχέδιον ήτο να εκμεταλλευθώμεν ημείς την περιφέρειαν ταύτην και να εκχωρήσωμεν μέρος της παραγωγής εις την Γαλλίαν. Αλλ' η νεωτέρα πρότασις του κ. Μπερτελώ ήτο και απεδέχθη η Κυβέρνησίς μας ήτο η διανομή της περιφερείας εκείνης μεταξύ των δύο συμμάχων χωρών.

Όσον αφορά την μεταφοράν—εφ' όσον πραγματοποιηθή—της Τουρκικής πολιτικής εξουσίας εν τη Ασία, την οποίαν άλλοτε υπεστήριξε τόσον ενθέρμως ο Γλάδστων, διεπιστώθη η γνώμη ότι θα υποσκάπτη την Μωαμεθανικήν νομιμοφροσύνην προς την Βρεττανικήν Αυτοκρατορίαν. Αλλά δέον να υπομνησθή ότι η προφητεία εγένετο και κατά την πίστιν της Τουρκίας εν τω μεγάλω πολέμω άλλα τίποτε δεν συνέβη. Η μεταφορά της Τουρκικής εξουσίας εν Μικρά Ασία όπου είνε και αι κυριώτεραι ιεραί Μωαμεθανικαί πόλεις θα είνε γεγονός μικροτέρας σημασίας διά τους Μωαμεθανούς παρ' ότι ήτο η κατασυντριβή της Τουρκίας εν τω παγκοσμίω πολέμω.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Περί Περιθάλψεως των θυμάτων του πολέμου

Άρθρον 16.

Δεν χορηγείται περίθαλψις εις τας χήρας συζύγους, όταν ο αποθανών σύζυγος προ του γεγονότος του δημιουργούντος τίτλον δικαιώματος προς παροχήν περιθάλψεως, είχεν υποβάλει αίτησιν περί διαζυγίου, ή προ ενός έτους, προ της εις τον στρατόν προσελεύσεώς του διετέλει εν διαστάσει.

Τα δικαιώματα της χήρας εν τοιαύτη περιπτώσει μεταβιβάζονται εις τα ορφανά.

Άρθρον 17.

Η περίθαλψις επεκτείνεται και εις τα φυσικά τέκνα, όταν η μήτηρ και ο φυσικός πατήρ συνέζων ομολογουμένως εν είδει συζύγων, προ της προσελεύσεως του πατρός εν τω στρατώ.

Άρθρον 18.

Δικαιούνται εις περίθαλψιν οι γονείς του αποθανόντος κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου

1) Όταν λόγω της ηλικίας, ή συνεπεία νόσου είναι ανίκανοι προς εργασίαν, και σχετικώς άπορου, διετρέφοντο δε και συνετηρούντο υπό του αποθανόντος.

2) Όταν δεν έχωσιν άλλα ενήλικα τέκνα ή έχωσι μεν τοιαύτα, άτινα ουδεμίαν παρέχουσιν αυτοίς υλικήν συνδρομήν.

Άρθρον 19.

Τα δικαιώματα των γονέων αναγνωρίζονται εις οιονδήποτε ήθελεν αποδείξει, ότι περισυνέλεξεν, ανέθρεψε και διετήρησεν ορφανόν ή εγκαταλελειμμένον και αντικατέστησε τους γονείς του μέχρι της ενηλικιώσεως, ή της προσκλήσεως αυτού υπό τα όπλα.

Άρθρον 20.

Δικαιούνται εις περίθαλψιν οι αδελφοί του αποθανόντος, οι μεν άρρενες μέχρι συμπληρώσεως του 15 έτους της ηλικίας των, ή και πέραν τούτου, εφόσον συνεπεία νόσου είναι ανίκανοι προς εργασίαν, αι δε θήλεις μέχρι αποκαταστάσεώς των.

1) Όταν ήναι ορφανοί πατρός και μητρός.

2) Όταν ήναι ανίκανοι προς εργασίαν.

3) Όταν ο αποθανών ήτο ο μοναδικός των προστάτης.

Άρθρον 21.

Εις περίπτωσιν καθ' ην ο αποθανών κατέλιπεν ιδίαν οικογένειαν τυχούσαν δημοσίας συντάξεως ή περιθάλψεως, δεν χορηγείται τοιαύτη εις τους γονείς και αδελφούς, εκτός μόνον όταν συντρέχωσιν αι κατωτέρω περιπτώσεις:

1) Εάν απετέλουν μετά της οικογενείας του αποθανόντος μίαν οικογένειαν.

2) Εάν είναι ανίκανοι προς εργασίαν λόγω ηλικίας ή νόσου.

3) Εάν εστερήθησαν των απαραιτήτων μέσων της ζωής.

Άρθρον 22.

Εις κενάς δημοσίας θέσεις κατωτέρων υπαλλήλων, επί βαθμώ γραφέως και υπηρετών, επιτρέπεται να διορίζωνται άνευ διαγωνισμού και των υπό των κειμένων νόμων διά την κατάληψιν των τοιούτων θέσεων προβλεπομένων προσόντων, οι συνεπεία τραυμάτων προελθόντων εκ συμβεβηκότων του πολέμου ή δυστυχημάτων εν τη εκτελέσει διατεταγμένης υπηρεσίας καταστάντες ανάπηροι και ως εκ τούτου ανίκανοι διά την εκτέλεσιν στρατιωτικής υπηρεσίας.

Το σύνολον των κατά τα άνω διορισθησομένων δεν δύναται να υπερβαίνη το 1/6 των υπαρχουσών θέσεων.

Ο διορισμός γίνεται δι' αποφάσεως των αρμοδίων Υπουργών, στηριζομένης εις γνωμοδότησιν των σχετικών Συμβουλίων, άτινα λαμβάνοντα υπ' όψιν τας γραμματικάς γνώσεις, την ηλικίαν, την πάθησιν του αιτούντος, γνωμοδοτούσιν αν και εις ποίαν θέσιν τυγχάνη διοριστέος ο αιτών.

Οι κατά τα ανωτέρω διορισθησόμενοι δικαιούνται εκτός των αποδοχών της θέσεώς των, και εις απόληψιν πάσης κατά Νόμον, συνεπεία της παθήσεώς των χορηγουμένης αυτοίς στρατιωτικής συντάξεως, ή αποζημιώσεως, δικαιούμενοι συγχρόνως και εις απολαβήν συντάξεως κατά Νόμους περί συντάξεως των πολιτικών υπαλλήλων υποκειμένης της μισθοδοσίας των εις τας νομίμους προς τούτο κρατήσεις.

Άρθρον 23.

Τα ορφανά πολέμου προτιμώνται εις πάντα τα σχολεία και τα ιδρύματα, ων ο κανονισμός προβλέπει δωρεάν εισαγωγήν. Επίσης προτιμώνται εις δημοσίας θέσεις καταλαμβανομένας άνευ διαγωνισμού, εφόσον έχουσι τ' απαραίτητα διά τας θέσεις ταύτας προσόντα.

Εις τας καταλαμβανομένας Δημοσίας θέσεις, κατόπιν διαγωνισμού, προτιμώνται τα ορφανά πολέμου, εφόσον φέρονται εις τον πίνακα των επιτυχόντων.

Άρθρον 24.

Εις τας θέσεις των καθαριστών των γραφείων των Δημοσίων υπηρεσιών ως και εις τας των επιστασιών των διαφόρων σχολείων, και δημοσίων καταστημάτων, διορίζονται κατ' απόλυτον προτίμησιν, αι χήραι σύζυγοι, αι χήραι μητέρες και αι αδελφαί των αποθανόντων, συμφώνως τω άρθρω 1.

Άρθρον 25.

Διά Βασιλικού Διατάγματος απαλλάσσονται παντός εκπαιδευτικού τέλους τα ορφανά του πολέμου, ως και τα τέκνα των αναπήρων πολέμου.

Άρθρον 26.

Ως θύματα πολέμου θεωρούνται και επομένως δικαιούνται περιθάλψεως και οι αναφερόμενοι εις τους παρά των στρατιωτικών υπηρεσιών καταρτισθέντας καταλόγους ως εξαφανισθέντες.

Εις τας οικογενείας τούτων χορηγείται προσωρινή περίθαλψις μέχρις ου εξακριβωθή ή ύπαρξις του εξαφανισθέντος ή βεβαιωθή επισήμως ο θάνατος, οπότε αύτη μετατρέπεται εις οριστικήν.

Άρθρον 28

Αι προς εκτέλεσιν του παρόντος νόμου δαπάναι βαρύνουσι τον προϋπολογισμόν του Υπουργείου Περιθάλψεως αναγραφομένων των προς τούτο απαιτουμένων πιστώσεων από ίδια άρθρα ειδικού κεφαλαίου.

Αι δαπάναι αύται δεν δύνανται να υπερ-

ΔΕΛΤΙΑ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ἔχουν διαφορετικὴν διανοητικότητα ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον. Τὰ βλέπουν καὶ τὰ ἀντιλαμβάνονται ὅλα ἀνάποδα.

Ὅταν οἱ Ἰταλοὶ καταλαμβάνουν τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Κέρκυραν καὶ μᾶς ἀπειλοῦν εἰς τὴν Σμύρνην, τὰ εὑρίσκουν ὅλα καλά. Ὅταν οἱ Βούλγαροι δῃώνουν Ἑλληνικὰς χώρας, χαιρεκακοῦν, διότι νομίζουν ὅτι ἔτσι βλάπτεται ὁ Βενιζέλος.

Ἀλλ' ὅταν ἔρχωνται οἱ Φιλελεύθεροι καὶ σώζουν τὴν Χώραν ἀπὸ τοὺς ποικιλωνύμους ἐχθρούς, ἐξανίστανται, διότι δὲν ἐπήραμεν ἀκόμη ὅλην τὴν Θράκην καὶ ὅλην τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Θέλετε καὶ ἄλλην ἀπόδειξιν τῆς διανοητικότητός των ταύτης;

Προχθὲς ἡ ἀντιπολιτευομένη ἐφημερίς ἔγραφε μὲ μεγάλα γράμματα ὅτι ὁ Γάλλος πρίγκηψ Σίξτον, ὁ ὁποῖος διεξήγαγε τῷ 1917, ὡς μεσάζων, τὰς μετὰ τῆς Αὐστρίας διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης, ἐπρότεινεν εἰς τὸν Γάλλον πολιτικὸν κ. Καμπὼν «ὅτι θὰ ἦτο ***μέγιστον λάθος τῶν Συμμάχων*** νὰ ἐκθρονίσωσι τὸν τότε βασιλέα τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντῖνον, διότι, μένοντος αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον, θὰ εἶχον οἱ Σύμμαχοι πολλὰς πιθανότητας νὰ ἀφαιρέσουν δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ πολλοὺς ἴσως ἐκ τῶν ἀντιπάλων των Ἑλληνικὰ ἐδάφη». Συνάγει δ' ἐκ τούτου συμπεράσματα κατὰ τῶν Συμμάχων, δηλ. κατὰ τῆς πολιτικῆς τῶν Φιλελευθέρων.

Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ! Τί ἐφωνάζαμεν πάντοτε ἡμεῖς οἱ φιλελεύθεροι; Ὅτι, ἐὰν ὁ Κωνσταντῖνος ἔμενεν εἰς τὸν θρόνον καὶ ἐξηκολούθει ἐφαρμοζομένη ἡ πολιτική του, ἡ Ἑλλὰς ἦτο καταδικασμένη εἰς διαμελισμόν. Ἄλλα ἐδάφη της θὰ περιήρχοντο εἰς τὰ Κράτη τῆς Ἀντάντ, ἄλλα εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ ἄλλα εἰς ἄλλους.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν καταστροφὴν ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἡ πολιτικὴ τῶν Φιλελευθέρων.

Αὐτὸ τὸ σαφὲς συμπέρασμα ἐξάγεται ἐκ τῆς προτάσεως τοῦ Σίξτον.

Ἀλλὰ τὸ ἀρνητικὸν πνεῦμα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως φθάνει μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀρνῆται καὶ αὐτὰ τὰ ἐπίσημα, τὰ διεθνῆ γεγονότα.

Μήπως ὁ «Λέσβιος νομομαθὴς» δὲν ἔγραφε προχθὲς εἰς τὴν ἀντιπολιτευομένην ἐφημερίδα ὅτι ἡ Σερβία καὶ ἡ Ρουμανία δὲν ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην «περὶ προστασίας τῶν μειονοψηφιῶν»;

Ἀλλὰ μὴ χειρότερα.

ΕΠΙΘΥΜΕΙ ὁ Λεσβιακὸς λαὸς νὰ γνωρίζῃ πόσα χρήματα ἔχουν δαπανηθῆ ἕως τώρα διὰ τὰ ἔργα ὁδοποιΐας, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ προσέτι πόσα ἐκ τῶν δαπανηθέντων χρημάτων ἀπερρόφησεν ἡ ὑπηρεσία τῶν δημοσίων ἔργων καὶ πόσα ἐδαπανήθησαν δι' αὐτὰ τὰ ἔργα. Διότι πολλὰ λέγονται ὅτι δηλ. ἐγένετο μία σπατάλη μεγάλη, σπατάλη ἀδικαιολόγητος.

Ὁ κ. Βασιλείου ἃς ἐξετάσῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἃς περικόψῃ πᾶσαν περιττὴν δαπάνην. Διότι πολὺ φοβούμεθα μήπως μέγα μέρος τῶν πιστώσεων τοῦ κράτους ἐξοδεύεται ἐκεῖ ποῦ δὲν πρέπει.

Πρέπει νὰ μὴ λησμονῆται ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον οὐδέποτε ἠνήθη χρήματα διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν δρόμων μας καὶ ὅτι ἂν ἐπῆλθέ ποτε ἀνωμαλία τις, αὕτη βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἐνταῦθα ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων ἔργων.

Οὐδὲ δικαιοῦνται οἱ ἐργολάβοι νὰ διακόπτωσι τὰς ἐργασίας των καὶ ἂν ἀκόμη τὸ δημόσιον τοὺς καθυστερεῖ πληρωμὰς διὰ συντελεσθέντα ἔργα. Διότι ρητὴ εἶνε ἡ διάταξις τοῦ νόμου περὶ τούτου.

Συνεπῶς καὶ ἂν ἀκόμη ὑποτεθῇ ὡς ἀληθὲς ὅτι δῆθεν τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔστελλε τακτικὰ χρήματα, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου οἱ ἐργολάβοι ἐλλείψει χρημάτων ἠναγκάσθησαν νὰ διακόψουν τὰς ἐργασίας, ὁ τέως νομομηχανικὸς ἔπρεπε νὰ τοὺς κηρύξῃ ἔκτοτε ἐκπτώτους συμφώνως πρὸς τὸν νόμον.

Ἐφόσον δὲ δὲν τὸ ἔπραξε, φέρει ἀκεραίαν αὐτὸς τὴν εὐθύνην.

Ἄλλως τε, καὶ ἀφότου τὸ Ὑπουργεῖον ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γεν. Διοικήσεως διὰ μονοκονδυλίας 600000 δρ., διὰ νὰ λείψῃ κάθε πρόφασις, ἔγιναν τόσα ἔργα, ὅσα ἔπρεπε νὰ γίνουν;

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΩΝ ΟΣΩΝ ἐγράψαμεν προχθὲς ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἐν σχέσει πρὸς τὴν καθυστέρησιν τῆς διανομῆς τῆς ἀλληλογραφίας, εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ὅτι ἡ ἐνταῦθα διεύθυνσις τῶν ΤΤΤ, καθ' ἃ μᾶς ἀνακοινοῖ, ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τῆς ταχυτέρας διεκπεραιώσεως τοῦ ταχυδρομείου, προβαίνει παρ' ὅλας τὰς ἀπαντωμένας δυσχερείας εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας, διοργανουμένης ἐν λίαν προσεχεῖ μέλλοντι κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα οἱονδήποτε παράπονον. Αἱ δυσχέρειαι τὰς ὁποίας μνημονεύομεν ἀνωτέρω συνίστανται εἰς δύο σοβαρὰς ἐλλείψεις. Τὴν ἔλλειψιν χώρου καὶ τὴν ἔλλειψιν προσωπικοῦ ἐπαρκῶν ὅπως διεκπεραιῶται ἡ ὑπηρεσία ταχέως καὶ ὁμαλῶς.

Ὁμολογουμένως ἡ εὐγενὴς αὕτη προσπάθεια τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ ἡ προθυμία του ὅπως ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ κόσμου εἶνε ἄξιαι παντὸς ἐπαίνου, μολονότι εἴχομεν πάντοτε τὴν καλλίστην ἰδέαν περὶ τοῦ ἀνωτέρου τούτου ὑπαλλήλου, ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἔχομεν πικρὰν πεῖραν τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας συναντοῦν συνήθως οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι, θέλοντες νὰ ἐξέλθωσι τοῦ κύκλου τῶν τύπων διὰ νὰ παρουσιάσωσι κάτι νέον καὶ ὠφέλιμον, εὐχόμεθα ὅπως καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν μὴ ἀπογοητευθῇ ὁ κ. Τσιλικούδης, ἀλλὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τῆς βελτιώσεως, τὸ ὁποῖον τόσον προθύμως ἀνέλαβε.

βαίνωσι κατ' ἔτος τὰ 3 ἑκατομμύρια.

Ἄρθρον 31.

Αἰτήσεις πρὸς παροχὴν περιθάλψεως, στηριζόμεναι εἰς γεγονὸς ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ 1912-1913 δὲν γίνονται δεκταὶ μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς ἐνταῦθα Διευθύνσεως τῶν ΤΤΤ, καθ' ἣν τὰ αἴτια τῆς παρατηρουμένης βραδύτητος εἶναι ἡ ἔλλειψις χώρου καὶ προσωπικοῦ, δὲν παραλείπομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀπορίαν μας διὰ τὰς σπουδαιοτάτας ταύτας ἐλλείψεις, παρατηρουμένας οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ταχυδρομείων, ἀλλὰ καὶ εἰς πλείστας ἄλλας ὑπηρεσίας τῆς νήσου μας.

Καὶ ἡ μὲν ἔλλειψις τοῦ χώρου δύναται κάπως νὰ δικαιολογηθῇ ὡς προερχομένη ἐκ τῆς μὴ ὑπάρξεως ἐπαρκῶν οἰκημάτων, λόγῳ τῆς μὴ ὑπάρξεως ἐν τῇ πόλει μας καταλλήλων οἰκοδομῶν. Ἡ ἔλλειψις ὅμως προσωπικοῦ πῶς δύναται νὰ δικαιολογηθῇ;

Αἱ περισσότεραι ἡλικίαι ἔχουσιν ἀπιστρατευθῆ καὶ ὅμως τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπηρεσιῶν μας οὐδόλως ἐπυκνώθη, ἡ δὲ ἀραίωσις αὕτη τῶν ὑπαλλήλων συνεπάγεται τὴν χελωνοειδῆ ἐνέργειαν τῶν διαφόρων ὑποθέσεων, προκαλοῦσα, λίαν εὐλόγως, τὴν δυσφορίαν τοῦ Κοινοῦ.

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΑ ἐσχάτως ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις εἶχε σταλῆ εἰς Σμύρνην πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων ἐπὶ τῶν λαβουσῶν χώραν σκηνῶν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατάληψιν τῆς Μικρασιατικῆς περιοχῆς, δὲν εἶναι τι νέον. Εἶναι ἡ γνωστὴ παλαιὰ ἔκθεσις ἣν εἶχεν ὑποβάλῃ τότε ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ πρὸς τὴν Διάσκεψιν καὶ τὴν ὁποίαν ἔκθεσιν δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἧς περίληψιν μόνον εἶχον δημοσιεύσῃ αἱ ἐφημερίδες, ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ὁλόκληρος εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ φύλλα παρ' ἐνδιαφερομένων κύκλων καὶ ἐκεῖθεν μεταφρασθεῖσα ἔκαμεν τὴν ἐμφάνισίν της εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ταῦτα διότι ἐνομίσθη παρά τινων ὅτι ἐπρόκειτο περὶ νεωτέρας ἐκθέσεως διὰ τὸ Μικρασιατικόν.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Κατάλογος ἐράνων

Διὰ τὴν περίθαλψιν ἐκ πυρκαϊᾶς δωδεκαμελῆ οἰκογένειαν:

«Ἐλεύθερος Λόγος»	Δραχμὰς	100
Ἀδ. Αλλέλη καὶ Π. Ἀντωνίου	»	100
Ἀρχιδιάκονος Ἰουστῖνος	»	25
Ἀδελφοὶ Χ'' Χριστόφα	»	25
Γ. Καλδῆ,	»	25
Ἀλ. Γαληνός	»	25
Ν. Εὐσταθίου	»	25
Χ'' Ἠλίας καὶ Χ'' Βογιατζόγλου	»	25
Εἰρήνη Ἀθ. Καραπαναγιώτου	»	25
Δ. Σφυρῆς	»	50
Τράπεζα Ἀθηνῶν	»	50
Ι. Χατζηφελλής	»	25
Στ. Τζωρτζίδης	»	25
Γρ. Ρεπάνης	»	25
Ἀλ. Καλδῆς	»	10
Ἐθνικὴ Τράπεζα	»	10
Τράπεζα Ἀνατολῆς	»	10
Ἀνώνυμος	»	10
Κώστας Λαύης	»	5
Ἀνώνυμος	»	25

Ὁ καιρός

Ἀπὸ προχθὲς πνέει σφοδρότατος βόρειος ἄνεμος, κρατεῖ δὲ μεγάλη θαλασσοταραχή, ἕνεκα τῆς ὁποίας καθυστεροῦν ὅλα τὰ ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς.

Τὸ ψῦχος εἶνε ἀρκετὰ αἰσθητόν, εὐχάριστον ὅμως διότι ὁ κόσμος εἶχεν ἐκνευρισθῆ ἀπὸ τὴν διαρκῆ βροχήν. Ἄλλως τε τὸ ψῦχος —χωρὶς ὅμως ἄνεμον— εἶνε ὠφέλιμον διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα, ἰδίως δὲ διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα.

Ἀνακοινωθὲν

Ἕνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος χειμῶνος καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πτωχοῦ κόσμου ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς διέταξε τὸν ὑποβιβασμὸν τῆς τιμῆς τῶν ξυλανθράκων τῆς ἀποθήκης τοῦ συνεταιρισμοῦ, εἰς λεπτὰ 40 κατ' ὀκᾶν λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Μυτιλήνη τῇ 12 Ἰανουαρίου 1920

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Διανομῆς Τροφίμων)

Στρατιωτικὰ

Διὰ Β. Διατάγματος κρατοῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα ὡς ἔφεδροι οἱ καταταγέντες ἐθελουσίως κατὰ τὸ 1918 καὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν κλάσιν τοῦ ἔτους τῆς κατατάξεώς των, ἤτοι τῶν κληρωτῶν τοῦ 1918.

— Τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς διεβίβασε πρὸς τὰς κατὰ τόπους ἀστυνομικὰς διευθύνσεις ἐγκύκλιον, δι' ἧς καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι οἱ ἐκ τῶν τάξεων τῆς χωροφυλακῆς ἀπολυθέντες ἔφεδροι ἀνθυπασπισταὶ καὶ ἐνωμοτάρχαι δύνανται νὰ επανέλθουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

— Ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον Πειραιῶς ἀπόφασις τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ, δι' ἧς ἡ προσέλευσις τῶν κληρωτῶν ναυτῶν τῆς β'. σειρᾶς τοῦ 1919, ἥτις εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὴν 10 Ἰανουαρίου, ἀναβάλλεται διὰ τὴν 1 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Ἀπαλλοτριώσεις

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 278—36 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐκυρώθη εἰς τὸν Πάνον Γρηγ. Βουζβούνην νὰ ὑποθηκεύσῃ εἰς τὸν Παναγιώτην Σαπουνιδέλην κάτοικον Ἀγιάσου ὑπάρχον Ἕλληνα 16 ἀκίνητά του κείμενα ἐν Γέρᾳ πρὸς ἀσφάλειαν δανείου 35000 περίπου δραχμῶν.

ΕΙΣ ΤΑ ΣΕΡΒΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ 7.— Κατὰ πληροφορίας ἐπιβατῶν ἀφιχθέντων ἐκ Πιρὸτ τὸ Μπολσεβικικὸν κίνημα ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπεκτείνεται.

Παρὰ τὰ σερβοβουλγαρικὰ σύνορα ἐγένοντο τρεῖς συγκρούσεις μεταξὺ στρατοῦ καὶ χωρικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ Μπολσεβίκων ἀφ' ἑτέρου.

Τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα ἀπεκόπησαν ἡ δὲ ἐκ Νύσσης διὰ Πιρὸτ καὶ Σόφιαν ἁμαξοστοιχία ἠναγκάσθη νὰ καθυστερήσῃ ἐπὶ 36 ὥρας λόγῳ βλαβῶν τὰς ὁποίας ἐπροξένησαν εἰς αὐτὴν οἱ Μπολσεβῖκοι.

Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ κλείσῃ αὐστηρότερον τὰ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν σύνορά της καὶ νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν παραμεθορίων δυνάμεών της.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνελθὸν ἐν Σόφιᾳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Βόριδος ἀπεφάσισεν ὅπως οἱ ἀπεργοὶ συλλαμβανόμενοι τυφεκίζονται ἐπὶ τόπου. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν συσταθέντων λόχων καταδιώξεως τῶν μπολσεβίκων τῆς ὑπαίθρου χώρας ἔλαβον σαφεῖς ὁδηγίας περὶ τῆς τηρητέας στάσεως ἀπέναντι τῶν Μπολσεβίκων. Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι κατόπιν τῶν μέτρων τούτων ἡ κατάστασις θὰ βελτιωθῇ.

Εἰς Φιλιππούπολιν ἀπεστάλη ἰσχυρὸν τμῆμα στρατοῦ καὶ τρόφιμα καθ' ὅσον ταῦτα εἶχον διαρπάσει οἱ ἀπεργοί. Τὸ τελευταῖον δελτίον τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως βεβαιοῖ ὅτι τὸ κίνημα εἰς πλεῖστα μέρη κατεπνίγη καὶ ὅτι οἱ πρωτουργοὶ εὑρίσκονται εἰς τὰς φυλακάς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Δημητρώφ ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφάσισαν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς χωροφυλακῆς δι' ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

Παρίσιοι 6.— Ἐξαιρετικὴ σοβαρότης ἀποδίδεται εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἰταλίας κ. Φερράρι κατὰ τὴν προχθεσινὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὁ κ. Φερράρι εἶπεν ἐπὶ λέξει:

— Χαιρετίζω μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς τὸν ὑπέροχον καὶ διάσημον Ἕλληνα πολιτικὸν ἄνδρα κ. Βενιζέλον, ὅστις ἐναρμονίζει τὸ ἀρχαῖον καὶ σύγχρονον ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ὅστις μᾶς φέρει ἐνταῦθα τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν πνοὴν τοῦ πολιτισμοῦ τούτου τῆς προσφιλεστάτης γείτονος Ἑλλάδος.

Ἡ θερμοτάτη αὕτη φιλελληνικὴ ἐκδήλωσις, εἰς ἣν ἐσκεμμένως προέβη ἐνώπιον τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος, θεωρεῖται ὡς πολιτικὴ πρᾶξις μεγάλης σημασίας, ἐνεποίησε δὲ γενικῶς ἰδιάζουσαν αἴσθησιν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Μυτιλήνῃ 8 Ἰανουαρίου 1920

Κ...,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 4521 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Νοεμβρίου 1919 συμβολαίῳ τοῦ συμβολαιογράφου Μυτιλήνης κ. Ε. Π. Μολίνου συνεστήσαμεν ἐνταῦθα ἑτερόρρυθμον ἐμπορικὴν ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

ΥΙΟΙ Α. ΓΕΩΡΓΑΛΑ ΚΑΙ Σ[ΙΑ]

ἥτις θέλει ἀσχοληθῆ εἰς παντὸς εἴδους ἐμπορικὰς ἐργασίας, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν ἐλαίου, σάπωνος, ἀλεύρων, ἀποικιακῶν κλπ. δι' ἴδιον λ)σμόν των καὶ διὰ λ)σμὸν τρίτων.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλετε μᾶς τιμήσῃ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης σας

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

Υἱοὶ Α. Γεωργαλᾶ

Ἀδελ. Λαλέλη καὶ Π. Ἀντωνίου

Μιχαὴλ Κέπετζης

Τὸ δικαίωμα τῆς ἑταιρικῆς ὑπογραφῆς θὰ ἔχωσιν οἱ ἐκ τῶν ἡμετέρων διαχειρισταὶ κ. Γεωρ. Α. Γεωργαλᾶ καὶ Μιχ. Κέπετζης, οἵτινες καὶ θὰ ὑπογράφωσιν συμφώνως τῷ κάτωθι ὑποδείγματι:

ὁ Γ. Γεωργαλᾶ θὰ ὑπογράφῃ:

Υἱοὶ Α. Γεωργαλᾶ καὶ Σία

ὁ Μ. Ι. Κέπετζης θὰ ὑπογράφῃ:

δι' ἐπιτρ. Υἱῶν Α. Γεωργαλᾶ καὶ Σία

Μ. Κέπετζης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΑΛΗΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Κεντρικὸν Φαρμακεῖον

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 32523 **ΑΘΗΝΑΙ 12 Ἰανουαρίου**

Γνώμη Ἄγγλου καθηγητοῦ

Εἰς τὸ περιοδικὸν «Νέα Εὐρώπη» Ἄγγλος καθηγητὴς ἐκφράζεται ὑπὲρ νέου σχεδίου, προτείνων τὸν χωρισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς Κων)πόλεως ἀπὸ τὸ τῶν Στενῶν. Καὶ ἡ μὲν Ἑλλὰς νὰ λάβῃ ὁλόκληρον τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην μετὰ τῆς χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως μέχρι τοῦ Μαρμαρᾶ. Ἡ δὲ Τουρκία νὰ διατηρήσῃ τὸ σαντζάκιον τῆς Βίγας.

Ἄρνησις Ὀλλανδίας

Ἡ Ὀλλανδία ἀρνεῖται νὰ ἐκδώσῃ τὸν Κάιζερ εἰς τοὺς Συμμάχους.

Ἐπάνοδος Βενιζέλου

Ὁ κ. Βενιζέλος φθάνει εἰς Ἀθήνας μέχρι τῆς προσεχοῦς Πέμπτης, πιθανὸν μέσον Μασσαλίας.

Τὸ Πατριαρχεῖον πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον θὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τηλεγραφικὸν ὑπόμνημα, συνεχίζον τὰς ἐνεργείας του ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν μας ἀξιώσεων.

Ἡ Διάσκεψις

Σήμερον Δευτέραν ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἐργασίαι τοῦ συμβουλίου τῶν πρεσβευτῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Καμπών.

Αἱ συζητήσεις περὶ τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος θὰ διεξαχθοῦν πιθανῶς ἐν Λονδίνῳ.

Τὸ ἀριστεῖον τῶν Γραμμάτων

Ὁ ποιητὴς κ. Ι. Γρυπάρης ἔλαβε τὸ ἀριστεῖον τῶν Γραμμάτων.

Δούζας

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παλαιὰ σχέδια

Ἀγγλογερμανικῆς Συμμαχία;

Ἡ «Βερολίνειος Ἡμερησία» δημοσιεύει κατ' αὐτὰς ἀποσπάσματα τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ πρώην συμβούλου ἐν τῇ Γερμανικῇ Πρεσβείᾳ τοῦ Λονδίνου Φὸν Ἐκαρντστάιν. Ἀναφέρεται εἰς τὰ σχέδια περὶ Ἀγγλογερμανικῆς συμμαχίας τοῦ 1899.

Ὁ συγγραφεὺς ἀφηγεῖται περὶ μιᾶς ἐπισκέψεώς του παρὰ τῷ Κάιζερ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὁ ἀρχιστράτηγος Φὸν Πλέσσεν προέβη εἰς ἀγγλοφόβους δηλώσεις.

Ὁ Πλέσσεν ἠρώτησε ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐκαρντστάιν καὶ ἀρχηγὸν τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου Ναύαρχον Μπύντεμαν.

« —Εἶναι καιρὸς νὰ βαδίσωμεν κατὰ τῶν Ἄγγλων. Ὁ ναύαρχος εἰς τοῦτο ἀπήντησε:

« — Πῶς φαντάζεται ἡ ἐξοχότης σας τὰ πράγματα. Ἔχομεν πλοῖα;

Ὁ Φὸν Πλέσσεν ἐν τούτοις ἐπέμεινε:

— «Δὲν ἐνδιαφέρει ἀλλὰ νὰ ἐπιβάσωμεν μίαν μεραρχίαν καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ συντριβῇ. Καὶ ἂν δὲν κατορθώσωμεν τοῦτο θὰ βαδίσωμεν μετὰ τῆς Ρωσσίας εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Αἴγυπτον.

Ὁ Τσάμπερλαιν τότε ἐν τῷ περιφήμῳ λόγῳ του τοῦ Μίνιστερ, ἐμνημόνευσε τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὡς ἀποτελοῦσαν μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ ἀπεφάνθη διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ μιᾶς Ἀγγλογερμανικῆς συμμαχίας, ἥτις ἀπετέλει βραδύτερον λόγῳ τῆς σοβινιστικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας, ἐγερθείσης ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τῆς Ἀγγλίας, τὴν ὁποίαν ἰδίως διεξήγαγον, ὁ ὑπὲρ τοῦ στόλου σύνδεσμος, οἱ συντηρητικοὶ καὶ οἱ ἐθνικοφιλελεύθεροι, ὡς καὶ διάφορα παγγερμανιστικὰ στοιχεῖα. Ὁ Μπύλωβ ὁ ἴδιος εἶχε δώσῃ μυστικὰς ὁδηγίας εἰς τὸν Ἐκαρντστάιν πρὸς τὸν Τσάμπερλαιν εἰς τὰς ὁποίας ἀπεφαίνετο ὑπὲρ μιᾶς φιλικῆς πολιτικῆς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἄνευ ὅμως ἀπροκαλύπτων ἐνεργειῶν ὅπως μὴ προκαλέσουν ἐπικινδύνους ἀντιστάσεις εἰς τὸ Ράιχσταγ καὶ εἰς τὴν χώραν.

Ἀπαισιόδοξον ἄρθρον Τουρκικῆς ἐφημερίδος

Κων)πολις.— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ πικραὶ στιγμαὶ τέλους» ἡ «Τερζουμὰν Χακκικάτ» δημοσιεύει ἄρθρον πλῆρες ἀπαισιοδοξίας. «Οἱ Τοῦρκοι γράφει, γνωρίζουν ὅτι εἶνε ἡττημένοι καὶ ὅτι ἡ μέλλουσα νὰ συνομολογηθῇ εἰρήνη θὰ τοὺς εἶνε εἰρήνη ἡττημένων.

Πρὸς τὴν ἰδέαν αὐτὴν εἰθίσθησαν πλέον. Ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ κύψουν τόσον εὐκόλως ὅσον νομίζεται τὸν αὐχένα εἰς τὴν ἀπόφασιν δι' ἧς θὰ κατελύετο αὐτὴ ἡ ὑπόστασις τοῦ κράτους των. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἀναπνέῃ ἡ Τουρκία ἐὰν στερηθῇ πάσης διεξόδου εἰς τὴν θάλασσαν περικυκλουμένη ἐξ ὅλων τῶν μερῶν ὑπὸ ἐχθρῶν καὶ περιωρισμένη εἰς τὸ ὑψίπεδον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας».

Ἡ Τουρκικὴ ἐφημερὶς ἐπιλέγει «Ἡ προμοία ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ εἰρήνη, ὑπάρχουσα δὲ ὅμως εἰς τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἀνοχήν».

Βοήθεια εἰς τὴν Αὐστρίαν

Ρώμη. — Ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰταλία ἀπεφάσισαν ὅπως ἀπὸ κοινοῦ πρὸ, τὰ νέα Κράτη τὰ σχηματισθέντα ἐκ τῆς Αὐστροουγγρικῆς Μοναρχίας, παράσχουν βοήθειαν πρὸς τὴν Αὐστρίαν. Ἡ Ἰταλία ἀποστέλλει εἰς Βιέννην νέαν προμήθειαν σιτηρῶν, ἡ δὲ Ἀγγλία λίπος καὶ διάφορα τρόφιμα.

Ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Νοτιοσλαυΐα καὶ ἡ Πολωνία συνεφώνησαν νὰ θέσουν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Αὐστρίας μέγαν ἀριθμὸν ἁμαξῶν καὶ βαγονίων. Ἀτυχῶς οἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι ἐξηκολούθουν ἀπέχουσαι τῆς συμφωνίας. Διὰ τῶν ληφθέντων ἐν τούτοις μέτρων θ' ἀνακουφισθῇ προσωρινῶς ὁ πληθυσμὸς μέχρι τῆς λήψεως μεγαλειτέρων μέτρων.

Τὰ νέα σύνορα τῆς Ἐσθονίας

Λονδῖνον.— Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Ρεβὰλ πρὸς τοὺς «Τάιμς» ὅτι, τρεῖς συμφωνίαι προσηρτήθησαν εἰς τὴν συνθήκην περὶ ἀνακωχῆς τὴν ὑπογραφεῖσαν τὴν 31 Δεκεμβρίου εἰς Ντορπὰτ μεταξὺ τῆς Ἐσθονίας καὶ τῆς Ρωσσίας τῶν Σοβιέτ.

Διὰ τῆς πρώτης ἡ Ρωσσία τῶν Σοβιὲτ ἀναγνωρίζει ἀνεπιφυλάκτως τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐσθονίας. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ χώρα αὕτη ἀπετέλει ἄλλοτε τμῆμα τῆς Ρωσσίας δὲν δημιουργεῖ ἔναντι τοῦ τελευταίου τούτου Κράτους οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἐσθονικοῦ λαοῦ.

Ἡ δευτέρα καθορίζει τὰ ὅρια τῆς Ἐσθονίας. Βορείως τῆς λίμνης τοῦ Πελπούς, ἡ ἐσθονικὴ μεθόριος καθορίζεται εἰς ἀπόστασιν ὀκτὼ ἢ δέκα χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τῆς Ναρόβα. Νοτίως τῆς λίμνης, διέρχεται ἀνατολικῶς τῆς πόλεως τοῦ Ἰσμόρσκ. Ἡ νῆσος τοῦ Παΐριζὰρ εἰς τὴν λίμνην Πελπούς θὰ ἀνήκει εἰς τὴν Ἐσθονίαν. Μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1922 ἡ ἐδαφικὴ ζώνη ἡ περιλαμβανομένη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ναρόβα θὰ παραμείνῃ οὐδετέρα ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως.

Διὰ τῆς τρίτης συμφωνίας προβλέπονται διάφοροι στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Συνθηκῶν.

Διεθνὲς συνέδριον διὰ τὰ τηλεγρ. τέλη

Παρίσιοι.— Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Οὐασιγκτῶνος, ἡ Γερουσία ἐψήφισε νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις νὰ συγκαλέσῃ Διεθνὲς συνέδριον πρὸς μελέτην καὶ μεταρρύθμισιν τῶν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν.

Ὁ Σουλτάνος ἱκετεύει

Πέραν. — Πληροφοροῦμαι ἐκ θετικῆς πηγῆς ὅτι ὁ Σουλτάνος Μεχμὲτ ὁ ΣΤ. προέβη εἰς ἐπείγουσαν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Πάπαν καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, ζητῶν τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν πρὸς περίσωσιν τῆς Τουρκίας.

Τὸ πρὸς τὸν Πάπαν διάβημα ἐγένετο διὰ τοῦ ἀναχωρήσαντος ἐντεῦθεν ἀντιπροσώπου τοῦ Βατικανοῦ Σεβ. κ. Δόλτσι, ὅστις εἶνε κομιστὴς αὐτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν Πάπαν, τὸν ὁποῖον παρακαλεῖ νὰ μεσιτεύσῃ παρὰ τῇ συνδιασκέψει ὑπὲρ τῆς Τουρκίας. Ταὐτοχρόνως ὁ Σουλτάνος ἀπηυθύνθη εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἱσπανίας καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως διαβιβάσῃ ἔκκλησιν τοῦ Χαλίφου τῶν Μουσουλμάνων πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, τοῦ ὁποίου ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς Μουσουλμανικῆς Τουρκίας.

Δοκιμάσατε ὅλοι τὰ ἁγνὰ ποτὰ
τοῦ ἐργοστασίου
Κ. ΨΑΡΕΛΛΗ
= Εἶναι τὰ μόνα ἐν Μυτιλήνῃ =